

Živé Slovo.

Letnice! Právě před několika dny slavili jsme svátek, který je **skutečnými** letnicemi. Byla to slavnost Svaté Holubice, vylití svaté Boží síly do tohoto stvoření! Znamená to obnovení, udržování a ozdravení!

Jen velké lásce Boží děkujte za to, že budete moci i v budoucnosti nadále slaviti tento svátek na zemi, že tato země s tak mnohými ostatními souhvězdími nemusí zaniknout v soudu. Jen velká láska Boží vám pomohla ještě v posledním okamžiku, když vaše falešné chtění hnalo vše ke konečnému zániku.

Ta doba teprve přijde, v níž vy, lidé, pochopíte, jaké oběti bylo třeba, abyste byli vyrváni jisté zkáze. Dnes to ještě nedovedete. Vy ještě nemůžete pochopiti, **co** vlastně Světlo pro vás vykonalo! Přesahuje to všechno lidské porozumění.

Můžete však **děkovati** Pánu za jeho nezměrnou dobrotu, kterou můžete denně, v každou hodinu poznávati v celém svém bytí, jestliže poctivě chcete. A proto se má celý váš život stát díkem! –

Díkem, celý váš život! Vezmete-li tato slova v obvyklém smyslu, tak jak lidé myslí, muselo by vás unavit takové děkování bez přestání; protože člověk si představuje nepřetržité opakování mnoha děkovných modliteb.

To však není chtěno. Nejkrásnějším díkem jest čistá radost! Lidé, kdyby žili podle vůle Boží, nemohli by na svých poutích

hmotnostmi vůbec nalézat něco jiného než jen radost! Jsou-li zde také chmury, je to jen vinou lidí; neboť chmury jsou Světlu cizí.

Lidé si vytvořili temno a tím také strasti. Svou tvrdošíjnou svéhlavostí se tak zapletli, že jim nakonec již vůbec nebylo možno nalézt ještě cesty, která by je mohla vyvésti ven.

Hmotnost, stojící pod falešným vlivem lidské vůle, nestala se rájem, nýbrž jen bludištěm, z něhož se ani jediná lidská duše nemůže dostat. Množily se chyby, jejichž následky vyvolaly neslýchané stupňování zlé vůle. Jakékoliv odhodlání k dobré vůli bylo tak pevně zajato množstvím zkřivených pojmů a omezeno ve svém vzrůstu, takže zase brzy zakrnělo.

Tak to vypadalo, když se vůle Boží vnořila do hmotnosti, aby přinesla poslední pomoc těm, kteří ještě po ní touží. –

Vy jste si to však všechno představovali velmi povrchně. Lidé jsou opravdu velmi zvláštní. Buď jsou ihned hotovi zavrhnout vše, co jim Bůh poslal, a to svou domýšlivostí, že oni sami všechno vědí lépe, nebo propadnou úplnému opaku. Velmi často očekávají jako slepě věřící fantastické nemožnosti, které jsou mimo rámec Božských zákonů ve stvoření.

Proto bývají často zklamáni, dokonce snadno opět propadnou nevěře, odehrává-li se tak mnohé jinak, než **oni** si to představovali. Tak, jako předtím neznali míry ve své slepé víře, tak jí neznají ani ve svém zklamání, které si sami zavinili a stávají se proto nejhoršími nepřáteli všeho, co je podle jejich mínění zklamalo.

Dokáží až neuvěřitelné věci, i když jejich jednání je

naprosto bezdůvodné a dětinské, člověka vůbec nedůstojné.

Nechtějí míti porozumění pro přesně **spořádané a celistvé** působení ve stvoření podle nezměnitelné vůle Boží. Domnívají se, že Bůh může v každém okamžiku svévolně měniti nebo rušiti své vlastní zákony. Neuvažují, že tím zcela zřetelně vyznávají svou pochybnost o věčné dokonalosti Boží nebo také svou neuvěřitelnou omezenost, která může být nazvána jen rouhavou leností ducha nebo také hloupostí, vyplývající z lenosti.

Velikými slovy se chtějí opírat o to, že přece všechno ve stvoření je podrobno neustálým změnám. To je ovšem dobře řečeno, ale všechny změny jeví se jen v důsledném rozvoji a výkvětu toho, co zde již bylo. Děje se tak jen podle přírodních zákonů, kterých nelze zkřiviti a které působí hnací silou. Nikdy se však nemění. Všechna tato velká slova jsou tedy jen prázdným žvaněním, naprosto nepromyšleným a použitým jen v lehkovážné povrchnosti.

Lidé rozsévají nezměrné hodnoty svými slovy, tak jako hrající si děti, aniž by sami tyto hodnoty pochopili. Proto používají také slov falešně a dávají jim mylný význam.

Oni nevidí pravdu, která je v nich, protože chtějí vyčíst a slyšet jen **to**, co **sami** chtějí. Ve své líné samolibosti nejsou vůbec ochotni hlouběji zkoumat a namáhat se rozumět **tomu**, co slova mají říci a co také dost zřetelně říkají.

I mnohým z vás chybí ještě **správné** porozumění, protože jste ještě nevníkli dost hluboko do mého Poselství. Jen tak byste si mohli obrazně představit dokonalost všemohoucího Tvůrce v celé nedotknutelnosti a nezměnitelnosti. Základ její

nepochopitelné velikosti jest v naprosto jasné prostotě, na kterou lidský duch **nechce** myslet.

Je naprosto nutné, abyste při všem svém myšlení neustále měli na zřeteli nezměnitelnost v dokonalosti Božských samočinných zákonů tohoto stvoření. Držte se přísně této zásady při zkoumání a vysvětlování **jakéhokoliv** dění. Jinak byste se nikdy nikam nedostali a museli zabloudit!

Je proto zcela na místě, že právě dnes odhaluji poněkud závoj, který vám ještě zakrýval velikost oběti, přinesené Parsifalem pro vaše vysvobození a vykoupení.

Pravděpodobně se domníváte, že to nejtěžší byl asi boj s Luciferem, který končil jeho spoutáním. Není tomu tak. To nejtěžší bylo **najít pro vás cesty ven z bludišť, které jste svými chybami rozšířili do obrovských rozměrů!**

Je to sice jen část jeho vykupitelského díla. Dovedete-li však **tomu** aspoň z části rozumět tak, jak to skutečně bylo, pak nebudete moci dělat nic jiného, než bez přestání děkovat Bohu za možnost bytí.

Jen si to představte: vycházeje ze Světla, vzal Parsifal na sebe ještě jednou všechnu tíži cesty do hutných hmotností, kterou kdysi již jednou pro lidstvo prošel. Přišel tedy ještě jednou až dolů, na zemi, hluboko padlou pod tíží lidské viny.

Přicházeje ze Světla, nevěděl, co je chyba a strast, přesto, že již jednou mohl poznat lidskou nenávist; neboť Světlo nezná strastí ani chyb. V této nevědomosti stanul tedy mezi těmito lidmi a jejich zcela zkřivenými, falešnými pojmy. **Všechno** kolem

něj bylo falešné pod panstvím Lucifera. Všechno bylo odvrácené od Světla a proto cizí a studené, ano i nepřátelské a nenávistné.

Nyní si opět myslíte, že měl prostě jen ukázat cestu do světlých výšin, aby tím dal lidem to, čeho jim bylo třeba k vykoupení. Představujete si, že mohl prostě jen zvěstovat Slovo Boží tak, **jak jest!** –

Lidé by si s ním vůbec nevěděli rady. Byli přece tak dokonale zapleteni do svých chyb a nemohli se již vůbec dívat vzhůru, nebyla-li jim předem **proražena** cesta, která uvolnila východ, aby mohli opět spatřit Světlo, plné zaslíbení.

Záleželo tedy úplně **jen na tom, jak** Parsifal přiblíží Slovo lidem! Musel dát svatému Slovu formu, která by se **hodila** lidem v jejich útisku. Slovo samotné přece již dostali od Ježíše alespoň zčásti, nemohli je však již více přivést k životu. Sami k tomu nenašli žádné cesty a výklady církví byly příliš slabé, vybudované jen za účelem vlastní pozemské moci. Nemohly tedy být opravdovou pomocí.

Slovo! Ani **vy** nevíte ještě zcela dobře, co to znamená. Tak jako ostatní i vy stále zapomínáte, co to je to Slovo, o kterém stále mluvím. Vy snad víte, že je to **živé** Slovo, ale přece si při tom nepředstavujete to, co jest zcela správné.

Jako Ježíš kdysi řekl: **Já jsem Slovo!**, tak říkám i já dnes opět: **Já sám se vám dávám ve svém Slově!** Neboť i **já** jsem vpravdě samotné Slovo!

Již kdysi dávno vám bylo přece řečeno: Na počátku bylo Slovo a Slovo bylo u Boha a Bůh byl Slovo!

Musí vám být přece dost jasné, když Ježíš pak pravil ke svým učedníkům: **Já jsem** Slovo a dávám se vám svým Slovem! A já dnes opakuji: Já sám jsem to Slovo, které vám dávám!

Jen klidně přemýšlejte; budete-li důkladní, **musíte** najít, co v tom je.

Kdybych chtěl dát Slovo lidem, aniž bych je pro ně zformoval, nikdy by mi nerozuměli! Vryjte to do sebe plamenným písmem; neboť Slovo je živé, jest **samo** životem a ve svém původním stavu, formě pro vás neviditelné a nepoznané. **Ono jest!**

Jakmile je chci lidem zpřístupniti, to znamená pro ně **srozumitelně** zformovati, musím je přeměnit z jeho druhu tak, jak je to pro lidi pochopitelné. Forma musí být podána **tak**, aby **jim** byla užitečná. A svaté Slovo, jež jest Bůh, nemůže zformovat nikdo jiný než on sám!

Nikdo jiný je také nemůže otevřít v celé jeho síle! To znamená, že byste nikdy nesnesli celé jeho síly. Proto dostáváte Slovo ve formě, která je připravena jen pro vás, pro lidi a dostává se vám při tom tolik síly, kolik je jí vám třeba a kolik můžete snést, jste-li pro ni otevření. Jestliže se však nemůžete otevřít k přijetí síly, nemůže se vám jí dostat. K jejímu přijetí je nutné vaše chtění, které se podobá prosbě o ni.

Jak často si ještě zahráváte se svatým Slovem ve svých myšlenkách, aniž byste vlastně věděli, co tím činíte.

Jak často bylo již tomuto lidstvu vytýkáno, že přibilo Slovo na kříž tím, že ukřižovalo Ježíše! Lidé však je křižují neustále,

znovu a každý den, když se odvažují je kroutit a vykládat jen podle své vůle, aby si je učinili služebným pro mnohá svá přání, aby jim sloužilo k získání vlivu na lidi!

Kdo však myslí na to, že se toto přestoupení musí hořce vymstít rouhačům, kteří se odvážili takového zla a pro které nemůže být žádného odpuštění! Stojí-li psáno: „Má jest pomsta! **Já** odplatím!“, pak se to týká tohoto případu v celé síle; protože pozemskými lidmi tisícovým způsobem již zneužité Slovo bylo **živým** Slovem, Bohem samým!

Nikdy nezapomínejte, co **jest** Slovo, které vám dávám ve formě vám potřebné! Přijímejte je jako **občerstvení svého ducha**; neboť to je pokrm, který potřebuje a nápoj, po němž žízní, bez něhož vůbec nemůže být! Nesnažte se je opět pozemským rozumem znehodnotiti! Nikdy více by vám již nebylo podáno. **Udržujte** je, aby se vám již nemohlo ztratiti!

Živé Slovo mého Poselství nejsou lidské výrazy a věty, které k němu používám. Je to něco pro vás nepochopitelného, co do nich vkládám a co je **v těchto formách** schopné vstoupit do vás, jestliže se pro to otevřete. Používám vašich slovních forem a vět jen jako určitý druh kanálků, jimiž přivádím živé Slovo k vašemu duchu. Jen váš duch je schopen je přijmouti, aby pak mohl svým zesílením roztrhnout všechna pouta plíživé temnoty.

A tento, pro vás nepochopitelný život, který váš duch má pít těmito formami slov a vět, **to je část mne samého**, kterou vám dávám, abyste mohli dále žít v milosti Boží! –

Nyní vám bude již srozumitelnější nutnost, která podmiňovala, že Parsifal musí celé pozemské bytí strávit

nepoznán mezi lidmi, má-li se lidem vůbec ještě dostat pomoci skrze Slovo. A jen **Slovo** mohlo pomoci, protože záchrana je úplně odvislá od **procitnutí** lidského ducha, po němž musí přijít poznání. Boží zákon neurčil žádné jiné cesty než tuto jedinou cestu nedotknutelné spravedlnosti.

Z tohoto důvodu pravil již Ježíš: „Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne!“ Tedy skrze **Slovo**, protože on přicházel z Boha a proto musel být také **Slovem**. Proto také opět Slovo přišlo k záchraně na tuto zemi ve **vůli** Boží, která je **Slovem**, tak jako láska Boží!

Chtěl-li Parsifal, který je částí vůle Boží, najít správnou **formu** pro Slovo, aby mohlo pozemským lidem **pomoci**, musel nejprve sám poznat **druh** lidí se všemi jejich chybami a zkřivenými pojmy. Musel nejprve hledat v lidech kořeny všeho zla, aby vyzkoumal a prorazil cesty **formou**, kterou by Slovu dal. Jen tato forma musí skutečně pomoci, jestliže lidé budou chtít jít touto cestou.

Ale to mohl učiniti teprve tehdy, když se mu dostalo **vědění** o všech jejich chybách a slabostech!

Vědění takový Vyslanec ze Světla nemůže však dosáhnout pozorováním nebo tázáním, nýbrž jen vlastním **prožíváním**, protože chyby, slabosti, zlo a zkřivení jsou Svétlu naprosto cizí a cizími vždycky zůstanou. Vyslanec Světla nemůže nikdy mít porozumění pro takové věci.

Tak byla **tato** část nejtěžší cestou Parsifalovou. Chtěl-li **pomoci**, nezbylo mu nic jiného. Musel nějakou dobu žít jako člověk mezi lidmi, aniž by věděl o svém původu nebo úkolu;

neboť jinak by nebylo nikdy žádného **prožívání!** Ale nejen to, on se musel dostatí bezprostředně do styku se všemi chybami tohoto lidstva. Musel je na sobě vytrpět, aby se tímto **spoluprotrpěním** dostal alespoň **k věděni. K porozumění** nemohlo nikdy dojít, protože svým druhem a původem musel navždy zůstat cizím všem falešným lidským právům a zkřiveným názorům. Proto také nemohl myslet nebo jednat podle mylných lidských práv; navzdory pozemskému životu mohl provádět jen **Boží zákony**, proti kterým se často nepřátelsky postavily mnohé právní pojmy hluboce kleslého a omezeného lidstva.

Proto tento cizinec, vyšlý ze Světla do rejdiště všech temnot, nevědoucí v této době těžkého učení o svém poslání, musel přirozeně prožívat trvalé, těžké boje, starosti a utrpení pozemského druhu.

Proto byl bezohledně stržen do víru, který ho prováděl vším **tím**, co bylo mezi lidmi nesprávné. Nestačilo, aby byl přiveden **k tomu**, nýbrž on sám musel být zapleten do všeho, aby uprostřed těchto hrůzných zmatenin poznával každé jednotlivé zlo a vlastním protrpěním našel cestu, která by **lidem** poskytovala možnost oprostí se z neblahých okovů. On **sám** musel jít cestou záchrany jako první a tím ji prorazit pro všechny lidi. Jen tak mohl pak lidstvu ukázati Slovem, **jak** se opět může osvoboditi od veškerého zla.

Ničeho nemohl býti ušetřen. Protože mu nemělo býti cizím nic, co lidi potlačuje a mučí a tím strhuje od Světla!

Tak mu bylo na cestu položeno **všechno** pozemské zlo, aby je vlastním protrpěním nejprve překonal. Svým překonáním vytrhl současně určitý kořen, rozšlápl jej a tak prorazil lidem

cestu, vedoucí vzhůru ke Světlu.

Zatím co mu tedy bylo trpěti od lidí a mezi lidmi, musel totéž lidstvo osvoboditi od všech těchto věcí, kterých proti němu používali, tím, že poznal, co je falešné a jako **první** vykročil na cestu k osvobození. Tím, že Parsifal poznal každé zlo, byla také již moc tohoto zla zlomena a položen základ ku pomoci klesajícího lidstva.

To byla ta největší a **nejtěžší** oběť, kterou přinesl pro pozemské lidi. A jako k výsměchu je to právě **tato** pozemská doba, ze které se lidé z temnot snaží zformovati útoky proti němu. Právě tuto nejtěžší část jeho úkolu, kterou vlastním utrpením splnil **pro lidstvo**, chtějí používat k jeho ponížení a špinění nejodpornějšího druhu.

Právě všechno to, co **pro ně** vytrpěl, aby jim v určitou hodinu mohl skutečně pomoci z vlastní zkušenosti svou radou, která se musela zrodit z prožití, to se snaží ochotné nástroje temnot učiniti předhůzkou nejnižšího druhu. Činí tak bez ustání jen proto, aby ostatní lidi zdrželi nebo odvedli od cest k záchraně tím, že chtějí otrásti důvěrou a vírou v zachránce a jeho poslání. To jste ostatně již zčásti sami se mnou prožívali.

To je ovšem ta **největší** vina, kterou si lidé naložili a která jim nemůže býti odpuštěna!

Pokuste se představit si, co to znamená, co to **jest**, muset **vlastním** prožitím poznat v několika desetiletích **všechny** lidské chyby a slabosti, kolik jich na zemi jest! Zkuste se vmyslet do postavení, která vzniknou, musí-li být vychutnány **všecky** důsledky falešných a zkřivených lidských pojmů, aby byla

nalezena možnost osvobození se od nich, a pak mohla být lidem ve vhodné formě Slova dána, protože lidstvo samo by jí už nikdy nemohlo dosáhnout.

A jaké city to probouzí, být právě za to špiněn. Není to nic jiného než to, co kdysi cítil Ježíš, Syn Boží, když jej obvinili a ukřižovali jako rouhače Bohu, právě jeho, který sám byl v Bohu a Bůh v něm! A který také již dosti vytrpěl jen pro lidi, k nimž přišel, aby jim ještě v pravý čas přinesl pomoc ve Slově!

Kdyby byl Parsifal nevzal na sebe **toto** utrpení, aby mohl najít záchrannou **formu** Svatého Slova ku pomoci padlého, zbloudilého lidstva, formu, kterou lidé potřebovali ve svém útisku, aby mohli opět putovati cestou ke světlým výšinám, nikdy byste nemohli vděčně slavit svátek **skutečných letnic** po přejití svatého soudu. A tento soud přichází nyní na zemi, aby vyrovnal všechny staré věci ve spravedlnosti Páně!

Děkujte proto Tvůrci, svému Bohu, že vám ve své milosti ještě jednou podal svou ruku, abyste nemuseli zajít ve věčném zatracení! Radujte se v jeho síle, kterou vám opět poskytl, a žijte vděčně jen ke cti podle jeho Slova! Neboť ve Slově dávám vám cestu, pokrm a sílu a tím máte **vše**, čeho potřebujete pro své bytí a pro svůj vzestup! To Slovo však, to jsem **já sám** a vy přijímáte část mne do svého ducha!

Amen.